

ਸੁਮਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਬਿਜਨ ਕੁਮਾਰ ਮੁਖਰਜੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਨ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ ਅਤੇ ਐਨ. ਐਚ. ਭਗਵਤੀ, ਜੇ.ਜੇ.

1951 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 166.

ਗਣੇਸ਼ੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਜੇਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਮੋਰਟਗੇਜ-ਸਹਿ-ਮੋਰਟਗੀਗਰਸ-ਸਹਿ-ਮੋਰਗੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ-ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ-ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ-ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ।

ਇਕੁਇਟੀ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਜੋ ਪੰਜਾਬ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਜਿੱਥੇ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਜੇਕਰ ਕਈ ਸਾਂਝੇ ਗਿਰਵੀਨਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਛੁਡਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੋਰਗੇਜ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਮੋਰਗੇਜਰਾਂ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਹੋਜਸਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਮ (1), ਦਿਗੰਬਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਹਰੇਂਦਰ ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਂਡੇ (2) ਅਤੇ ਸੂਰਿਆਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮੁਲੁ (3), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਮਲਾ (ਮਹਾਜਨ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ.) ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 15 ਸਤੰਬਰ 1948 ਨੂੰ, ਜੱਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ 1945 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1844 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 5 ਜੂਨ 1945, ਦੀਵਾਨੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 171, 1943 ਵਿੱਚ, 27 ਅਗਸਤ 1943 ਨੂੰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਓਂ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿਵਲ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। 1943 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ.

ਤਾਰਾਚੰਦ-ਬ੍ਰਿਜਮੋਹਨ

ਹਾਜਰ:

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ:-ਸ਼੍ਰੀ ਤਾਰਾਚੰਦ-ਬ੍ਰਿਜਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਨੇਹਾਲ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ । ,

ਜਵਾਬਦੇਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਲਈ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸ੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ), ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਪੀ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਮੁਦਈ, ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਸਤ ਨਰਾਇਣ, ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਦੇ-ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਸਾਲ 1896 ਵਿਚ ਇਕ ਰਘੂਮਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ। 5,800 ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ 4 ਦੀ ਮੌਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ 5 ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਦੋਵੇਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਛੇਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1920 ਵਿਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ 5,800 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। 11,200 ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਗਣੇਸ਼ੀ ਲਾਈ, ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਛੁਡਾਇਆ ਜਦੋਂ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਰੁਪਏ। 5,800 ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁ. 1,200 ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਮੋਰਗੇਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 4,600 ਤੋਂ ਰੁ. 5,000, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕੋਲ ਸੀ 1940 ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਖੋਜਾਂ। ਸਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਏ ਬਿਨਾਂ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਰਗੋਜ 'ਤੇ 11,200 ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਦੇ ਹੋਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਨ; ਦੂਜਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਮੈਰਗੋਗਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰੇ। 5,800 ਜੇ ਉਸਨੇ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ। 11,200 ਮੈਰਗੋਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ; ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ, ਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮੰਗੇ ਬਿਨਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬਿੰਦੂ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਗਵੇਸ਼ੀ ਲਾਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਰਗੋਜ ਡੀਡ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਭਾਲਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ, (ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜਾ ਨੁਕਤਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਣੇਸ਼ੀ ਲਾਲ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਵਾਦ ਸਬਰੋਜੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਨੂੰ ਰਿਡੀਮਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਲਈ ਸਹਿ-ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਢਾਲ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਵੀ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਖੁਦ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ? , ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਲਈ ਸਹਿ-ਮੋਰਗੇਗਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ? ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। . ' ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 92 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ:

"ਧਾਰਾ 91 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ (ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਮੋਰਟਗੇਗਰ ਕੋਲ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਰੀਡੀਮ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ, ਫੇਕਲੋਰ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਮੋਰਗੇਜ ਜੇ ਉਹ ਰਿਡੀਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 1929 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ XX ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਲ ਧਾਰਾਵਾਂ 74 ਅਤੇ 75 ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੀਡੀਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 92 ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 95 ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਜੇ ਸਹਿ-ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ,

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 74 ਅਤੇ 75 ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਅਤੇ 95 ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਾਂ।'

ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਥਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਐਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕੁਇਟੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅੰਤਮ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ। ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿ-ਮਾਰਟਗੇਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਲਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ; ਉਹ ਸਹਿ-ਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਧੂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਜਸਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਅ (1) ਲਾਰਡ ਬਰੇਗਮ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਨਿਯਮ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਉਸਦੀ ਭਰਪਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣਗੇ।"

ਮੈਂ ਸਬਰੋਗੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸੈਲਡਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਤਿਰਛਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ:

"ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਉੱਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ। ਮੌਰਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਹਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਡੀਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ

ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰੇ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਯੋਗਦਾਨ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। "

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। . ,

ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਤੇ ਅਲਾਬਾਮਾ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੈਰਿਸ, ਸਬਰੋਗੇਸ਼ਨ (1889 ਐਡੀਸ਼ਨ) 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 125 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਨਿਯਮ ਹੈ, ਕਿ ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜ਼ਮਾਨਤੀ, ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸਨ; ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਅਧੀਨ ਹੈ; ਯਕੀਨਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ. ਉਸ ਸਾਧਨ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਓ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ. ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ, ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੂਲ ਦਾ ਲੈਣਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਹਿ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਮੋਰਗੇਗਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੇਣਦਾਰ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਪ ਦੂਜੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਪੱਖਪਾਤ, ਜਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਲਡਨ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 105 ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਉਸ ਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਜੇ ਉਹ ਛੂਟ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਅਦਾਇਗੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ; ਉਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

ਧਾਰਾ 178 ਵਿੱਚ, ਹੈਰਿਸ ਅਜੇ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਅਧੀਨਗੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਲਾਭ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਲਈ ਉਚਿਤ ਫੰਗ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸਾਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਵਿਆਜ ਅਤੇ-ਲਾਗਤ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਵੱਧ ਵਸੂਲੀ. ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਘਟੀ ਹੋਈ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਸ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਛੋਟ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚਿਹਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਜੇ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ: ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਫੰਡ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਲੱਗ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਇਹ ਇਕੁਇਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਐਕਸਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ ਤੰਬੂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਸਦਾ ਹੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਕੁਇਟੀ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਕੰਮ ਵਿਚ, ਪੋਮੇਰੋਏ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। (ਸਾਈਮਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਾਲੀਅਮ IV ਦਾ ਪੰਨਾ 632 ਦੇਖੋ)। ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 640 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ:

"ਮੋਰਗੇਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੁਦ, ਜਿਸ ਨੇ ਗਰਾਂਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ 'ਮੋਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ' ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ, ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਪੇਮੇਰੇਏ ਪੰਨੇ 660 ਅਤੇ 661 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ।, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ..... ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਨੂੰ ਰੀਡੀਮ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਰਿਡੈਂਪਟਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਉਹ ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਬੇਝ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ.....

ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਫਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ 'ਪੇਸੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਜੇ ਇੱਕ ਮੋਰਗੇਜ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1856 (ਇੰਗਲੈਂਡ) ਦੇ IVmercantile ਲਾਅ ਅਮੈਂਡਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ v ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਾਊ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਜੋ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮੋਰਗੇਜਰ ਜੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰ ਰਾਸ਼ਬੇਹਰੀ ਘੋਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਖੰਡ I, 5ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੰਨਾ 354 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਹਿ-ਬੰਧਕ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹਨ:

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜੇੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੋਰਗੇਜ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਟੀ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੀਮਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਤਫਾਕੀਆ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੋਰਗੇਜ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ

ਵਾਲੇ ਸਹਿ-ਮਾਰਟਗੇਗਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 372 'ਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: "ਸਖਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਟੀ ਵਜੋਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਹਿ-ਮਾਰਟਗੇਗਰ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਮਾਰਟਗੇਗਰਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ, ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਮੋਰਗੇਜਰ ਕੋਲ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿੰਨੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮੋਰਟਗੇਜ ਰਿਡੀਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਸਹਿ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੋਰਗੇਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਰਿਡੀਮਿੰਗ ਸਹਿ-ਮੋਰਗੇਗਰ ਨੂੰ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਮੋਰਟਗੇਗਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬੋਝ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦਿਗੰਬਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਹਰਿੰਦਰ ਨਰਾਇਣ ਪਾਂਡੇ (1) ਵਿੱਚ ਸਰ ਆਸੂਤੋਸ਼ ਮੁਕਰਜੀ ਅਤੇ ਟਿਊਨਨ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਰਿਡੀਮਿੰਗ ਸਹਿ-ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਮੋਰਟਗੇਗਰਾਂ ਦੇ ਓਰਫੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: '।

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਮੋਰਗੇਗਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਇਜ਼ ਰਕਮ ਜੇੜ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਰਚੇ.....ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲੀ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ.....ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਕਈ ਗਿਰਵੀਨਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਮੋਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਉਪਾਅ, ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੂਪ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਠੇਸ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ; ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ, ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਲਪਨਿਕ ਬੰਦਸ਼, ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ"।

ਸੂਰਿਆਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮੁਲੁ (1) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਖਰੀਦ ਵਜੋਂ ਮੋਰਟਗੇਜ 'ਤੇ ਫਰਮਾਨ ਉਸ ਦੀ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਗਿਰਵੀਨਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੋਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੋਝ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਮੋਰਗੇਜਰਾਂ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ.

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਾਂ 1929 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਸੀਂ ਬਰਾਬਰੀ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਅਤੇ 95 ਅਜਿਹੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਡਿਗਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੂਜੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਹ ਜੋ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਕਰਨੀ

ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਦਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੁਝ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਸਟਮਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ, ਚਾਚੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਸੇਖਰਾ ਅਈਅਰ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਟਰਿਪਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਰ ਵਿਚ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਜਗਦੀਸ਼ ਲੂਥਰਾ,
ਅਨੁਵਾਦਕਰਤਾ ।